ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1954

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ροΰσβελτ ('Ακαδημίας) 60 — Τηλ. 613.859 Τυπογρ. τηλ. 33-291 | ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ | Περίοδος Β΄ — 'Αριθ. φύλλου 144 (238)

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ ΚΑΤΑΝΤΗΜΑ

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην 15ην τρέχοντος μία δίκη διεξήχθη εἰς τὸ Συμβούλιον 'Επικρατείας, τὸ 'Ανώτατον τῆς Χώρας Διοικητικὸν Δικαστήριον.

'Αντικείμενον τῆς δίκης ἡ συζήτησις ὑποβληθεισῶν ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου 'Υπαλλήλων 'Εθνικῆς Τραπέζης ἓξ αἰτήσεων ἀκυρώσεως 'Αποφάσεων τῶν 'Υπουργῶν 'Εργασίας καὶ 'Εμπορίου. Καὶ τῶν ἓξ τούτων προσφυγῶν τρία ἦσαν τὰ οὐσιαστικὰ αἰτήματα: 1) 'Ακύρωσις τῆς διατάξεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν περὶ ἐκπροσωπήσεως τῶν Μετοχῶν τῶν 'Ασφαλιστικῶν Ταμείων εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῶν Τραπεζῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου 2) 'Ακύρωσις 'Αποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εργασίας περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ κοινοῦ Ταμείου καὶ συνθέσεως τῶν Διοικητικῶν τῶν Ταμείων Συμβουλίων ἄνευ προηγουμένης γνώμης αὐτῶν καὶ ὑποδείξεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων ἐκ μέρους τῶν οἰκείων συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων καὶ 3) 'Ακύρωσις 'Αποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εργασίας δι' ἧς διωρίσθη ἡ 'Επιτροπὴ τοῦ Νόμου 2626 μὲ δικαιοδοσίαν δικαστικήν.

'Αλλὰ καὶ τὰ τρία ταῦτα αἰτήματα εἰς τὴν ἀνεγνωρισμένην αὐτονομίαν τῶν Ταμείων ὡς Νομικῶν Προσώπων ,Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ἐστήριξαν τὴν βάσιν των.

"Οπως εἶναι φυσικὸν πρὸ κάθε δίκης-καὶ δὴ δίκης σοβαρᾶς - καὶ εἰς τὴν πλευρὰν τῶν προσφευγόντων καὶ εἰς τὴν πλευρὰν τῶν ἀντιδίκων κα ἰσυζητήσεις γίνονται καὶ προβλέψεις πιθανολογοῦνται.

"Ητο ἑπομένως φυσικὸν καὶἠστήλη αὕτη νὰ κάμῃ τὰς συζητήσεις της καὶ νὰ διαγράψῃ τὰς προβλέψεις της.

Εἶπε λοιπὸν ἡ στήλη αὕτη: Εἰς τὴν προσφυγὴν τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν Μετοχῶν εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῶν Τραπεζῶν εἶναι φυσικὸν νὰ ἔχωμεν τὴν ἀντιδικίαν τοῦ 'Υπουργοῦ τοῦ 'Εμπορίου καὶ τὴν παρέμβασιν τῆς Τραπέζης.

Εἰς τὰς λοιπὰς προσφυγὰς θὰ ἔχωμεν ἀσφαλῶς τὴν ἀντιδικίαν τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς 'Εργασίας. Εἶναι ἀνεξάρτητον τὸ γεγονὸς ἂν οὗτος πιστεύῃ ἢ ὄχι εἰς τὸ δίκαιον τῶν 'Αποφάσεών του. 'Εφ' ὅσον κατὰ τῶν 'Αποφάσεών του στρέφονται αἱ προσφυγαὶ εἶναι ὑποχρεωμένος κατὰ Νόμον τὰς 'Αποφάσεις του νὰ ὑποστηρίξῃ.

Καὶ συνεχίζουσα ἡ στήλη αὕτη τὰς σκέψεις τῶν προβλέψεών της εἶπε: Πιθανολογοῦνται ἄλλαι παρεμβάσεις ; Καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἐστράφη τὸ βλέμμα της εἰς τὸν Σύλλογον τῶν 'Υπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος.

Οἱ διοικοῦντες τὸν Σύλλογον τοῦτον καὶ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος μὲ βάσι ἕνα ἐπροσωρινὸν ἀβέβαιον συμφέρον μὲ μίαν ἐπικίνδυνον καὶ δι' αὐτοὺς μελλοντικὴν προοπτικὴν καὶ μὲ μίαν πρωτοφανῆ ἐγκατάλειψιν παντὸς αἰσθήματος συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης ἐξεκύλαψαν τὸν Νόμον 2626 περὶ χωρισμοῦ τῶν κοινῶν Ταμείων. 'Επομένως ἦτο ἐνδεχόμενον οἱ διοικοῦντες τὸν ἀνωτέρω Σύλλογον νὰ βάλωσι κατὰ πάσης πράξεως δι' ἧς θὰ ἐθίγετο ἐμμέσως τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ χωρισμοῦ καὶ ἑπομένως κατὰ τῆς προσφυγῆς τοῦ Συλλόγου τῶν 'Υπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς ἀφορώσης τὴν νομιμότητα τῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Νόμου 2626 τῆς ἐντεταλμένης νὰ χωρίσῃ τὴν περιουσίαν τῶν κοινῶν Ταμείων.

'Αλλὰ - ἐδῶ ὑπάρχει ἕνα μεγάλο ἀλλὰ - τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου τῶν 'Υπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος εἶναι ἐπίσης συνδικαλισταί. 'Η ἰδιότης τῶν αὐτὴ θὰ ἐπέβαλλεν εἰς αὐτοὺς νὰ ὁμοδικήσουν μὲ τὸν Σύλλογον τῆς 'Εθνικῆς ἐπὶ τῆς περιπτώσεως τῆς ἐκπροσωπήσεως τῶν Μετόχων εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων τῶν Ταμείων καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς συνθέσεως τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείων καὶ τῆς ἀνεγνωρισμένης αὐτονομίας αὐτῶν.

Πῶς ὅμως θὰ ἐξεδηλοῦτο ἡ ὁμοδικία; Δι' ἀσκήσεως παρεμφερῶν προσφυγῶν ἃς ἐν τούτοις δὲν ἤσκησαν διὰ λόγους ἀσφαλῶς κακῶς νοουμένης σκοπιμότητος.

'Αλλὰ ἂν δὲν ἐξεδηλώθη ἡ ὁμαδικία ἡ φυσικὴ πρόβλεψις ἦγεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ διοικοῦντες τὸν Σύλλογον τῶν 'Υπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος θὰ παρέκαμπτον τεχνηέντως τὸν σκόπελον αὐτὸν καὶ θὰ ἐνετόπιζον τὸ θέμα αὐστηρῶς εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ὅπου διὰ τῶν προσφυγῶν ἐθίγετο ἐμμέσως ὁ νόμος περὶ χωρισμοῦ τῶν Ταμείων χωρὶς νὰ ἐκτίθενται εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ἐφ' ὧν θὰ προεβάλλετο ἡ ὁμοδικία ὡς φυσική.

Αὐτὴ ἦτο ἡ πρόβλεψις τῆς στήλης αὐτῆς τὴν ὁποίαν ὅμως αἱ βροχηδὸν τὰς τελευταίας πρὸ τῆς δίκης ἡμέρας κατατεθεῖσαι παρεμβάσεις τοῦ Συλλόγου τῶν 'Υπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος τοῦ Συλλόγου τῶν Συνταξιούχων αὐτῆς, τῶν Εἰδικῶν Ταμείων Συντάξεων καὶ Ἀσφαλίσεως αὐτῶν δὲν ἀπέδειξαν ἀσφαλῆ.

'Αλλὰ ἡ στήλη αὕτη εἶπε: "Ας μὴ περιορισθῶμεν εἰς τὰ κείμενα τῶν παρεμβάσεων. "Ας παρακολουθήσωμεν τὴν δίκην. Καὶ ἠκολούθησε τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἄφουσαν διὰ νὰ ἴδῃ, νὰ ἀκούσῃ καὶ νὰ γράψῃ.

Διότι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὴν στήλην αὐτὴν νὰ εἶνε οὔτε ἀόμματος, οὔτε κωφὴ οὔτε νὰ περιπίπτῃ εἰς λήθαργον. Προορισμός της εἶναι νὰ βλέπῃ καὶ νὰ γράφῃ διὰ νὰ συνθέτῃ τὴν ἱστορίαν ἡ ὁποία εἶναι χρήσιμος καὶ διδακτικὴ καὶ διὰ τὴν σήμερον καὶ διὰ τὴν αὔριον.

Καὶ οὕτω καὶ ἡ στήλη αὕτη παρηκολούθησε τὴν δίκην.

'Εν μέσῳ θρησκευτικῆς σιγῆς τὴν ὁποίαν ἐμπνέει καὶ ἐπιβάλλει καὶ ἡ παράστασις τῶν Δικαστῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς διαδικασίας καὶ ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς Αἰθούσης ἤκουσε τοὺς κ.κ. Εἰσηγητὰς ἀναλύοντας μὲ ἐνάργειαν καὶ σαφήνειαν ὅλα τὰ νομικὰ καὶ πραγματικὰ γεγονότα καὶ ἐξιστορήσαντας ὅλην τὴν ἱστορίαν τῶν Ταμείων ἀπὸ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1867 γενέσεώς των ἡ ὁποία ἀποδεικνύει τὴν αὐτονομίαν των ἥτις ἂν δημιουργῇ ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος προστασίαν της, ἀσφαλῶς ὅμως καὶ ἀναμφισβητήτως αὕτη εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν τῶν κειμένων Νόμων προστασίαν καὶ σκέπην.

"Ηκουσεν ἀκολούθως τοὺς ὑπερασπιστὰς τῶν προσφυγῶν, ἀναπτύξαντας μὲ εὐρεῖαν νομικὴν καὶ πραγματικὴν ἐπιχειρηματολογίαν ὅλην τὴν ἱστορίαν τῶν Ταμείων, βεβαιοῦσαν τὴν τε προσωπικότητά των ὡς Νομικῶν Προσώπων 'Ιδιωτικοῦ Δικαίου καὶ τὴν αὐτονομίαν των, προστατευομένας ἀμφοτέρας ὑπό τε τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν κειμένων Νόμων.

"Ηλθεν ἔπειτα ἡ σειρὰ τῶν ὑπερασπιστῶν τῶν παρεμβάσεων τῶν 'Οργανώσεων τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος καὶ τῶν εἰδικῶν 'Ασπαλιστικῶν Ταμείων αὐτῆς.

'Εκεῖ ἀνεπτύχθη ὅτι ἡ ὅλη ἱστορία τῆς ἀπὸ τοῦ 1867 δημιουργίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων τοῦ Προσωπικοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης δὲν ὑπῆρξε τίποτε ἄλλο παρὰ ἕνας ἁπλοῦς «κουμπᾶς». Τὸ Ταμεῖον συνιστᾶται τὸ πρῶτον μὲ τὸν Νόμον 2868 τοῦ 1923 καὶ εἶναι 'Οργανισμὸς Δημοσίου Δικαίου.

"Αν τῷ ἀνεγνωρίσθη διὰ Νόμου κάποια αὐτονομία, δὲν ἔπεται ἐκ τούτου ὅτι ἄλλος Νόμος δὲν δύναται νὰ καταργήσῃ τὴν αὐτονομίαν αὐτὴν, νὰ δίδῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ὑπουργὸν νὰ ρυθμίζῃ ἐλευθέρως τὰ τῆς διοικήσεως αὐτοῦ. 'Ορθῶς ——συνεχίζει ἡ ὑπεράσπισις τῶν παρεμβάσεων, δηλαδὴ ἡ φωνὴ τῶν συνδικαλιστῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος — ὀρθῶς ὁ Νόμος ἀφαιρεῖ τὸ δικαίωμα τῶν Ταμείων νὰ ἐκπροσωποῦνται τὰ ἴδια μὲ τὰς Μετοχάς των εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις, διότι δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ ἰδιότης τῶν ὑπαλλήλων νὰ συμβιβάζεται μὲ τὴν ἰδιότητα τῶν Μετόχων. Καὶ εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο σημεῖον ὁ διαπρεπὴς ὄντως νομομαθὴς καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν παρεμβάσεων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ἐξεδήλωσε κάποιαν ἔντονον εὐαισθησίαν.

«Παρευρέθην, εἶπε, εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης καὶ εἰς πρότασιν ἐκποιήσεως τοῦ πακέτου τῶν χρεωγράφων της ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Συλλόγου εἶπε: Τὸ προσωπικὸν δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκποίησιν τοῦ πακέτου».

Καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς στήλης αὐτῆς μαζὶ μὲ τοὺς εἰδότας καὶ παρακολουθοῦντας τὴν δίκην, ἐξεπλάγη διὰ τὴν τόσην εὐαισθησίαν διὰ τὸν τόνον τῆς ἐκφράσεως τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Συλλόγου, ἐνῷ ἡ εὐαισθησία θὰ εἶχε τὴν θέσιν της εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν πρότασιν τῆς ἐκποιήσεως τοῦ πακέτου, ὅπερ, ὑιοθετουμένης τυχὸν τῆς προτάσεως, θὰ εἶχε λάβει ἤδη τὴν ὁδὸν τοὐλάχιστον τῶν παγωμένων πιστώσεων καὶ δὲν θὰ διετηρεῖτο ὡς τιμαλφές, ὅπερ, καὶ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Κατοχῆς, διέσωσε τὸ προσωπικὸν μέ τὰ στήθη του.

Καὶ αὐτὰ περίπου ὑπεστήριξεν ἡ ἐκπροσώπησις τῶν Παρεμβάσεων. 'Αλλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγορεύσεων τῶν παρεμβαινόντων ἀκροατὴς ἁπλῶς καὶ μὴ ἔχων ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ὑπόθεσιν, διέλαθε μὲ τρόπον τὴν θρησκευτικὴν σιγὴν τῆς αἰθούσης καὶ ἐψιθύρισεν εἰς τὸν παρακαθήμενον ἀντιπρόσωπον τῆς στήλης αὐτῆς:

«Τώρα ὁμιλοῦν οἱ δικηγόροι τῆς Τραπέζης» «"Οχι» τῷ ἀπήντησεν ἐπίσης ψιθυριστὰ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς στήλης. «Οἱ δικηγόροι τῶν 'Υπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος». «Πῶς;» ἐψιθύρισεν ὁ ἀκροατής. «'Αδύνατον»!

Καὶ ὅταν ἤκουσεν ἐν συνεχείᾳ τὸν ὑπερασπιστὴν τῆς παρεμβάσεως τῆς Τραπέζης, ἐπείσθη ὅτι εἶχε δίκαιον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς στήλης.

Καὶ ὅταν ἐτελείωσεν ἡ διαδικασία καὶ ἐξήλθομεν τῆς αἰθούσης, ὁ ἄγνωστος εἰς ἡμᾶς ἀκροατὴς εἶπεν:

— 'Εγὼ εἶμαι παλαιὸς συνδικαλιστής. Δὲν γνωρίζω νομικά. Τὰ νομικὰ θὰ τὰ λύσουν τὰ δικαστήρια. Γνωρίζω ὅμως ὅτι οἱ ὑπάλληλοι, καὶ δὴ οἱ ὑπάλληλοι τῶν Μεγάλων Τραπεζῶν, διεκδικοῦν καὶ δικαίως θέσιν καὶ γνώμην εἰς τὰ Γενικὰ Συμβούλια, ὄχι διὰ νὰ εἶναι ἀνατρεπτικοί, ἀλλὰ διὰ νὰ εἶναι βοηθοὶ καὶ δημιουργικοί, ὅπως καὶ ὑπῆρξαν εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις των, εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ εὐημερίαν τῶν 'Ιδρυμάτων. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἤκουσα σήμερον ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος νὰ μάχωνται κατὰ τῆς αὐτονομίας τῶν ἰδικῶν των' Οργανισμῶν, νὰ θεωροῦν ἀσυμβίβαστον τὴν ἰδιότητα τοῦ Μετόχου πρὸς τὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπαλλήλου μοῦ προκαλεῖ ὀδυνηρὰν κατάπληξιν. Αὐτὴ εἶναι ἡ πρόοδος τοῦ συνδικαλισμοῦ;

Καὶ κατερχόμενος τὴν κλίμακα τοῦ δικαστηρίου ἐκίνησε περίλυπος τὴν κεφαλὴν καὶ ἐψέλλισε:

Συνδικαλιστῶν κατάντημα!...

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ„

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῆς ὕλης:
ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΑΣ
Ρούζβελτ 60

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:
ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΦΡΑΓΚΙΔΑΚΗΣ
ὁδὸς Ἁγ. Φανουρίου 47

Διαχειριστής:
ΑΝΑΣΤ. Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ
Ἁγίας Λαύρας 71 (Τέρμα Πατησίων)

Η ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΣΚΗΘΕΙΣΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΧΕΤΙΚΩΣ ΜΕ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΠΟΔΕΧΕΤΑΙ ΕΝ ΜΕΡΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΗΝ ΕΙΣ ΤΑ ΕΞΗΣ ΣΗΜΕΙΑ: 1) ΤΗΝ ΜΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ. 2) ΤΗΝ ΔΙΑΤΑΞΙΝ ΠΕΡΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ (ΔΙΚΗΓΟΡΟΙ) ΚΑΙ 3) ΤΗΝ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΝ ΔΙΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 2112 ΕΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΔΙΑ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΝ ΠΑΡΑΠΤΩΜΑ

'Αριθ. 401)1954
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΕΝΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συγκείμενον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ Σ.Ν. Σολιώτη, Προέδρου, Α. Ραγκούση, Γ.Θ. Σπυροπούλου, Ι. Μανιάτη. Γ. Χαρμπούρη, Α. Μαρούδα, Γ. Μαραγκοπούλου, Συμβούλων τῆς 'Επικρατείας, Δ. Ψαρροῦ καὶ Α. 'Ιατρίδη, Παρέδρων τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας.

Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τῇ 11ῃ Φεβρουαρίου 1954, παρόντος καὶ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας Π.Κατζούρου, ἵνα δικάσῃ τὴν κατωτέρω ἐκτιθεμένην ὑπόθεσιν ἐπὶ τῇ ἀπὸ 23ῃ Νοεμβρίου 2953 αἰτήσει:

Τοῦ ἐν 'Αθήναις ἑδρεύοντος Συλλόγου 'Υπαλλήλων 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, νομίμως ἐκπροσωπουμένου, παραστάντος διὰ τῶν πληρεξουσίων του δικηγόρων 'Ιωάνν. Καποδιστρίου καὶ Θ. Λειβαθινοῦ Κατὰ τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εργασίας, παραστάντος διὰ τοῦ Τ. Κοντονασοπούλου Νομικοῦ Συμβούλου.

Κατὰ τῆς παραμβαινούσης ἐν 'Αθήναις ἑδρευούσης Α.Ε. ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν, νομίμως ἐκπροσωπουμένης, παραστάσης διὰ τοῦ πληρεξουσίου της δικηγόρου Μ. Πεσματζόγλου.

Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 17) 26 Σεπτεμβρίου 1953 Διατάγματος (Φ.Ε.Κ. α:267) περὶ κυρώσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν Α.Ε.

'Ακούσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Συμβούλου τῆς 'Επικρατείας Γ. Χαρμπούρη, ἀναγνώντος καὶ ἀναπτύξαντος τὴν ἔκθεσιν αὐτοῦ καθ' ἣν τὸ ἱστορικὸν τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἔχει ὡς ἑπεται:

Διὰ τοῦ ἀπὸ 17)26 Σεπτεμβρίου 1953 Β.Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν Α.Ε. (ΦΕΚ 267) ἐκδοθέντος κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ.25-10)53 «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν Προσωπικοῦ Τραπεζιτικῶν 'Ιδρυμάτων κ. λ. π. (Φ.Ε.Κ. 212) ἐκυρώθη ὁ 'Οργανισμὸς τῆς διὰ τοῦ ἀπὸ 26) 27 Φεβρουαρίου 2953 Β.Δ. « περὶ συγχωνεύσεως τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος καὶ τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν διὰ συστάσεως νέας 'Ανωνύμου Τραπεζιτικῆς Εταιρείας», συσταθείσης 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν, ὡς οὗτος κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς.

Τοῦ Διατάγματος τούτου διώκεται ἤδη ἡ ἀκύρωσις διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως συμπληρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 29.1.54 δικογράφου προσθέτων λόγων, καὶ διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ λόγους.

Εἰς τὴν δίκην ταύτην παρεμβαίνει ἡ Α.Ε. 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν αἰτουμένη τὴν διατήρησιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως καὶ τὴν ἀπόρριψιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως.

'Η βασιμότης τῶν προβαλλομένων λόγων ἀκυρώσεως ἀποτελεῖ τὸ ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως προκύπτον ζήτημα.

'Εφ' οὗ ὁ Εἰσηγητὴς ἀνέπτυξε τὴν γνώμην αὐτοῦ.

'Ακούσαν τῶν πληρεξουσίων τοῦ αἰτοῦντος ἀναπτυξάντων καὶ προφορικῶς τοὺς λόγους τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως καὶ αἰτησαμένων τὴν παραδοχὴν αὐτῆς, τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ πληρεξουσίου τῆς παρεμβαινούσης αἰτησαμένων τὴν ἀπόρριψιν ταύτης

'Ιδόντα σχετικὰ ἔγγραφα.

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον

'Επειδὴ διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως ἀκυρώσεωςκατετέθησαν τὰ νομικὰ τέλη ἐκδοθέντων τῶν ὑπ' ἀριθ.3203 3204 καὶ 3205 ἔτους 1953 διπλοτύπων τοῦ Ταμείου δικαστικῶν εἰσπράξεων 'Αθηνῶν.

'Επειδὴ διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως διώκεται ἡ ἀκύρωσις τοῦ Β. Δ. τῆς 17)26 Σ)βρίου 2953 «περὶ κυρώσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης'Ελλάδος καὶ'Αθηνῶν ΑΕ».

'Επειδὴ ὁ αἰτῶν Σύλλογος, οὗτινος μέλη τυνχάνουσιν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ κύριον προσωπικὸν τῆς εἰς τὴν νέαν Τράπεζαν συγχωνευθείσης 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, νομιμοποιοῦνται εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, διότι διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Καταστατικοῦ αὐτοῦ ρητῶς ὁρίζεται ὡς σκοπὸς τοῦ Σωματείου τούτου ἡ προστασία καὶ προαγωγὴ τῶν οἰκονομικῶν ἐπαγγελματικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν αὐτοῦ διὰ πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν Νόμων ἐπιτρεπομένων μέσων, τὸ δὲ προσβαλλόμενον Β Διάταγμα ρυθμίζει ἐν τῷ συνόλῳ του τὴν κατάστασιν τοὺς ὅρους ἐργασίας καὶ τὴν ἐν γένει σταδιοδρομίαν τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου ὡς προσωπικοῦ τῆς νέας Τραπέζης,

Οὕτω ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις νομοτύπως καὶ ἐμπροθέσμως ἀσκηθεῖσα εἶναι τύποις δεκτὴ καὶ ἐξεταστέα κατ' οὐσίαν.

'Επειδὴ ἐν τῇ προκειμένῃ δίκῃ παραδεκτῶς παρεμβαίνει ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν Α. Ε. διώκουσα τὴν ἀπόρριψιν τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως καὶ τὴν διατήρησιν τῆς προσβαλλομένης πράξεως.

'Επειδὴ τὸ προσβαλλόμενον Β.Δ.ἐξεδόθη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διὰ τοῦ ἄρ. 1 τοῦ Ν. Δ. 2510) 1953 (212) «περὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν προσωπικοῦ Τραπεζιτικῶν 'Ιδρυμάτων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», παρασχεθείσης ἐξουσιοδοτήσεως καθ' ἣν, προκειμένου περὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 2292 «περὶ συγχωνεύσεως 'Ανωνύμων Τραπεζιτικῶν 'Εταιριῶν» συσταθείσης νέας Τραπέζης «'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν» τὰ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ, οἱ ὅροι ἐργασίας ἐν γένει, τὰ τῆς διαβαθμίσεως ἐντάξεως, προαγωγῶν ὑπηρεσιακῆς ἐν γένει καταστάσεως, λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ πορσωπικὸν καὶ τὴν διάρθρωσιν καὶ ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν ρυθμίζονται ἐξ ὑπαρχῆς δι' ὀργανισμοῦ τῆς Τραπέζης ταύτης, καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῆς καὶ κυρουμένου διὰ Β.Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τῶν 'Υπουργῶν 'Εργασίας καὶ 'Εμπορίου.

'Επειδὴ ἐν ἄρθρῳ 3 τοῦ αὐτοῦ Νόμου ὁρίζεται, ὅτι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ αὐτοῦ νόμουΒ.Δ. πᾶσαι αἱ ἀφορῶσαι τὸ προσωπικὸν ἑκάστης τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν, συλλογικαὶ συμβάσεις ἐργασίας, ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν διαιτησίας, ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις 'Οργανισμοὶ ἢ Κανονισμοὶ προσωπικοῦ καὶ οἱαιδήποτε συμφωνίαι ἢ συμβάσεις οἱασδήποτε τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν ἢ τῆς συσταθείσης τοιαύτης μετὰ τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν παύουσιν αὐτοδικαίως ἰσχύουσαι, ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου ὁρίζεται ὅτι μεταβολὴ τῶν ὅρων ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν ἐπερχομένη ὡς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ.τούτου, ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἄνω προβλεπομένου 'Οργανισμοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μονομερὴς μεταβολὴ τῶν ὅρων ἐργασίας ἐκ μέρους τῆς ἐργοδότιδος ὡς ἄν διὰ τῆς συγχωνεύσεως συσταθείσης Τραπέζης, οὐδ' ὡς μονομερὴς καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἐκ μέρους ταύτης, τῶν διατάξεων τοῦ νόμου τούτου ὡς καὶ τοῦ παρ' αὐτοῦ προβλεπομένου 'Οργανισμοῦ, κατισχυουσῶν πάσης ἑτέρας διατάξεως Νόμου, Διατάγματος, συλλογικῆς συμβάσεως, 'Υπουργικῆς ἢ διαιτητικῆς ἀποφάσεως, συνηθείας ἢ ἐθίμου.

'Επειδὴ ἐκ τῆς παραβολῆς τῶν διατάξεων τούτων καταφαίνεται ὅτι ὁ νομοθέτης ἠθέλησε τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ρύθμισιν τῆς σχέσεως ἐργασίας τοῦ παρὰ τῇ νέᾳ Τραπέζῃ «'Εθνικὴ Τράπεζα 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν», ἐργαζομένου προσωπικοῦ, ὡς ρητῶς τοῦτο ἐν ἄρθρῳ 1 ὁρίζεται, ἡ διάταξις δ' αὕτη συμπορεύεται πρὸς τὴν τοῦ ἄρθρου 3 καταργήσασαν τὰς προϋφισταμένας συμβάσεις ἐργασίας ἢ κανονισμούς, περαιτέρω δὲ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 ἠθελήθη ὁ ἀποκλεισμὸς ἐπὶ τῆς μεταβολῆς ταύτης τῶν κατὰ τὰς γενικὰς ἢ εἰδικὰς διατάξεις κρατούντων ἐπὶ βλαπτικῆς μεταβολῆς τῆς σχέσεως ἐργασίας. Πράγματι ἡ προβλεπομένη διὰ τοῦ ἄρθρου 5 ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ 'Οργανισμοῦ ἔναντι ἑτέρων διατάξεων νόμου, διατάγματος κλπ. περιορίζεται εἰς μόνην τὴν ἐνδεχομένην μεταβολὴν ἐπὶ τὸ δυσμενέστερον τῶν προϋπαρχόντων ὅρων ἐργασίας, δὲν ἀφορᾷ δὲ τὰς διὰ τοῦ ὀργανισμοῦ θεσπιζομένας διατάξεις, δι' ὧν ἐξ ὑπαρχῆς καὶ διὰ τὸ μέλλον καθορίζεται παγίως ἡ συνδέουσα τὸ προσωπικὸν μετὰ τῆς Τραπέζης σχέσις ἐργασίας, αἵτινες διατάξεις ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀντίκεινται εἰς ἑτέρας ἰσχυούσας νομοθετικὰς διατάξεις καὶ ἰδιαιτέρως εἰς εἰς τὰς γενικῆς ἐφαρμογῆς διατάξεις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας. Τοῦτο ἰδιαιτέρως καταφαίνεται ἐκ τῆς γραμματικῆς διατυπώσεως τοῦ ἄρθρου 5, ἐν ᾧ ἀναγράφεται «μεταβολὴ τῶν ὅρων ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν» ἐπερχομένη ὡς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως» ἀλλ' οὐδὲ εἶναι νοητόν, ὅτι ὁ νομοθέτης, ἀπαιτήσας τὴν διὰ Β. Διατάγματ. ἔκρισιν τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς μεγαλυτέρας ἰδιωτικῆς ἐν 'Ελλάδι Τραπέζης ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἡ οὕτω ἐξ ὑπαρχῆς ρυθμιζομένη κατάστασις τοῦ προσωπικοῦ μὴ ἐξασφαλίσῃ τὴν συνήθη κατὰ τὴν ἐργατικὴν νομοθεσίαν παρεχομένην εἰς τοὺς ἐργαζομένους προστασίαν, ἥτις θεωρεῖται ὡς τὸ ἐλάχιστον ὅριον τῆς κατὰ τὴν σύγχρονον ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀντίληψιν ἀνάγκης προστασίας τῶν ἐργαζομένων ἔναντι τῶν ἐργοδοτῶν.

'Επειδὴ ἡ οὕτω διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ρηθέντος νόμου παρεχομένη ἐξουσιοδότησις ἀφορῶσα εἰς τὴν ρύθμισιν συγκεκριμένου θέματος, οἷον ἀποτελεῖ ὁ ἐξ ὑπαρχῆς καθορισμὸς τῶν ὅρων ἐργασίας ἐν γένει τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ ἐργαζομένου προσωπικοῦ, δὲν τυγχάνει τοσοῦτον γενικὴ καὶ ἀόριστος, ὥστε ν' ἀντίκειται εἰς τὴν συνταγματικὴν ἀρχὴν τῆς διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν ἢ εἰς τὸ ἄρθρον 83 τοῦ Συντάγματος. Ὅθεν ἀπορριπτέος ὁ περὶ τοῦ ἀντιθέτου προβαλλόμενος λόγος ἀκυρώσεως.

'Επειδὴ ἀβάσιμος προβάλλεται διὰ τῆς ὑπὸ κρίσιν αἰτήσεως, ὅτι ἡ ρηθεῖσα ἐξουσιοδοτικὴ διάταξις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Συντάγματος περὶ ἰσότητος τῶν 'Ελλήνων ἐνώπιον τοῦ Νόμου, διότι ὡς πρὸς μὲν τὴν κατ' ἀπόκλησιν ἀπὸ τῶν γενικῶς κρατούντων μεταβολὴν τῆς προϋφισταμένης καταστάσεως, αὕτη δικαιολογεῖται ἐκ τῆς ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει τοῦ νόμου ἀναφερομένης ἀνομοιομορφίας κατὰ τὸ παρελθὸν ὡς πρὸς τοὺς ὅρους ἐργασίας καὶ τὰς ἀποδοχὰς ἐν γένει μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ τῶν συγχωνευομένων δύο Τραπεζῶν καὶ τῆς προνομιακῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς λοιποὺς ἐργαζομένους καταστάσεως, ἥτις εἶχε διαμορφωθῇ ὑπὲρ τοῦ προσωπικοῦ μιᾶς τῶν συγχωνευομένων Τραπεζῶν, ὡς πρὸς δὲ τὰς θεσπιζομένας διὰ τοῦ 'Οργανισμοῦ παγίας διατάξεις, αὗται δὲν δύνανται, κατὰ τὰς ἠγουμένας σκέψεις νὰ ὑπολείπωνται τῆς διὰ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας παρεχομένης προστασίας δὲν συντρέχει οὕτω ὁ λόγος, ἐφ' οὗ ἐρείδεται ὁ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος προβαλλόμενος σχετι-

---

λήνης εἰς τὴν διαπασῶν τὸ προσωπικὸν διεκήρυξε.

'Αντίστοιχον ἐκ μέρους τοῦ κ. Διοικητοῦ ἀνταπόκρισιν δι' ὡραίων λόγων ἠκούσαμεν, ἀντίθετον ὅμως δι' ἔργων μέχρι τῆς στιγμῆς δυστυχῶς εἴδομεν.

Λυπούμεθα διότι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ μεταφέρωμεν εἰς τὸ προσωπικὸν τὴν πραγματικὴν αὐτὴν διαπίστωσιν.

Μετὰ θερμῶν συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Μεταξὺ τῶν τελευταίως ἀπολυθέντων συναδέλφων συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ Τμηματάρχης κ. 'Ιωάννης Συγκελάκης μέλος τῆς Διοικητικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ Συλλόγου.

'Η Διοικητικὴ 'Επιτροπὴ εὐθὺς ὡς ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν κ. Συγκελάκην τὸ ἔγγραφον καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας, ἀπουσιάζοντος τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐπεσκέφθη τὸν κ. Διευθυντὴν προσωπικοῦ εἰς ὃν καὶ διεμαρτυρήθη διὰ τὴν τοιαύτην ἀπόλυσιν.

'Ο κ. Δ)ντὴς Προσ)κοῦ ἀπήντησεν ὅτι ἡ ἀπόλυσις δὲν ὀφείλεται οὔτε εἰς συνδικαλιστικοὺς οὔτε εἰς πειθαρχικοὺς λόγους, ἀλλὰ ἐγένετο βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2510 περὶ ἀποσυμφορήσεως τοῦ Προσ)κοῦ τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ No 4

Συνάδελφοι.

Εἰς τὴν προεκλογικήν μας 'Ανακοίνωσιν ρητῶς σᾶς ὑπεσχέθημεν ὅτι τιμώμενοι διὰ τῆς ψήφου σας θὰ προσφέρωμεν κλάδον ἐλαίας ἐξ ὀνόματος τοῦ προσωπικοῦ καὶ πρῶτοι ἡμεῖς θὰ χειροκροτήσωμεν πᾶσαν πρᾶξιν τείνουσαν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐννοίας τοῦ δικαίου.

Ὅσα σᾶς ὑπεσχέθημεν τὰ ἐπανελάβομεν εἰς τὸν κ. Διοικητὴν κατὰ τὴν πρώτην μετ' αὐτοῦ ἐπαφὴν μὲ τὴν πρόσθετον διαβεβαίωσιν ὅτι τὸν κλάδον ἐλαίας τὸν προσφέρομεν μὲ ὅλην τὴν ψυχήν μας καὶ ἠκούσαμεν παρ' αὐτοῦ εὐχαρίστως ὅτι ἀπεδέχεται τὴν προσφορὰν μὲ τὴν πίστην ὅτι ἡ ἁρμονικὴ συνεργασία Διοικήσεως καὶ προσωπικοῦ θὰ εἶναι ὁ συντελεστὴς τῆς προόδου τοῦ 'Ιδρύματος μετὰ τοῦ ὁποίου εἶναι συνυφασμένη ἡ τύχη τοῦ προσωπικοῦ.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω θὰ ἔπρεπε νὰ περιμένῃ κανεὶς μίαν ἔμπρακτον ἐκδήλωσιν τῆς ἀποδοχῆς τῆς προσφορᾶς καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα τὸ στομάτημα ἐπὶ τέλους τῶν ἀπολύσεων. 'Αντὶ τούτου ὅλοι μας κατ' αὐτὰς εἴδομεν τὴν συνέχισιν ἀπολύσεων. Ἴσως ὡς δῶρον Πασχαλινόν. Καὶ διὰ νὰ εἶναι τὸ δῶρον πλουσιώτερον εἴδομεν καὶ τὴν δαμόκλειον σπάθην ἥτις ἐπισείεται κατὰ τῶν συναδέλφων τῶν ἀναμιγνυομένων εἰς τοὺς Συνδικαλιστικοὺς 'Οργανισμούς.

Διότι ὕστερα ἀπὸ τὰς γενομένας ἀθρόας ἀπολύσεις συνδικαλιστικῶν στελεχῶν ἄλλην, ἔννοιαν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ προχθὲς κοινοποιηθεῖσα ἀπόλυσις τοῦ προσφάτως ἐκλεγέντος Συμβούλου τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου, κ. 'Ιωάννου Συγκελάκη, εἰ μὴ τὸ συνεχιζόμενον κατὰ τοῦ Συνδικαλισμοῦ κτύπημα.

Εἶναι φυσικὴ κατ' ἀκολουθίαν ἡ διαμαρτυρία μας καὶ διὰ τὰς ἀπολύσεις καὶ διὰ τὸ κτύπημα τῶν συνδικαλιστῶν.

Εἶναι φυσικὸν ἑπομένως νὰ ὑπομνήσωμεν ὅσα προεκλογικῶς διεκηρύξαμεν. «'Η δοκιμασία καὶ ἡ ὑπόκωφος ἀλλ' ἠχηρὰ ἀγανάκτησις τοῦ προσωπικοῦ δὲν εἶναι καλοῦ πρόξενος».

'Η εὐημερία τοῦ 'Ιδρύματος ἔχει τὴν βάσιν της εἰς τὸ τέρμα τῆς ἀγωνίας τοῦ Προσωπικοῦ καὶ εἰς τὴν ἐπικράτησιν τῆς γαλήνης.

Τὸ πόθο καὶ τὴν θέλησιν τῆς γα-

κὸς ἰσχυρισμός.

Ἐπειδὴ ὁ προβαλλόμενος λόγος ἀκυρώσεως, ὅτι τὸ ἄρθρ. 14 τοῦ κυρωθέντος Ὀργανισμοῦ, ὁρίζον, ὅτι ἡ Τράπεζα δικαιοῦται νὰ μεταθέσῃ πάντα ὑπάλληλον ἀπὸ ὑπηρεσίας εἰς ὑπηρεσίαν καὶ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἀντίκειται εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. 2112)1920 ὁρίζοντος ὅτι «πᾶσα μονομερὴς μεταβολὴ τῶν ὅρων τῆς ὑπαλληλικῆς συμβάσεως βλάπτουσα τὸν ὑπάλληλον θεωρεῖται ὡς καταγγελία ταύτης», εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἐκ τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ Ν. 2112) 1920 δὲν ἐμποδίζεται ἡ παρὰ τοῦ ἐργαζομένου ἀνάληψις ὑποχρεώσεως, ὅπως προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς οἱανδήποτε πόλιν τοποθετηθῇ, καὶ συνεπῶς ἡ θέσπισις ἀναλόγου διατάξεως ἐν τῷ Ὀργανισμῷ.

Ἐπειδὴ ὁ προβαλλόμενος λόγος ἀκυρώσεως, ὅτι ἡ διὰ τοῦ ἄρθρ. 26 τοῦ κυρουμένου Ὀργανισμοῦ προβλεπομένη αὐτοδικαία ἀποχώρησις τῶν συμπληρούντων τὰ ὁριζόμενα ὅρια ἡλικίας ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως ἀντίκειται εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς χρηστῆς διοικήσεως, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἡ θέσπισις διὰ παγίου κανονισμοῦ τοῦ ἐργοδότου εὐλόγου ὁρίου ἡλικίας τῶν παρ' αὐτῷ ἐργαζομένων καὶ ἡ κατ' ἀκολουθίαν τῆς συμπληρώσεως τούτου ἀφυπηρέτησις τοῦ ὑπαλλήλου, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντικειμένη εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς χρηστῆς διοικήσεως.

Ἐπειδὴ ὁ προβαλλόμενος λόγος ἀκυρώσεως, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρ. 27 στοιχ. ι΄ διὰ τῆς ὁποίας ὁρίζεται ὡς πειθαρχικὸν πράπτωμα καὶ ἡ ἐν γένει παράβασις διατάξεως τοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τοῦ Διοικητοῦ καὶ τῶν Συμβουλίων τῆς Τραπέζης καὶ εἰδικῶν διαταγῶν αὐτῆς τίθεται κατὰ παράβασιν τῆς ἀρχῆς «NULLA POENA SINE LEGEM», εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος διότι, ἀνεξαρτήτως ἂν ἡ ρηθεῖσα ἀρχὴ δύναται νὰ ἰσχύῃ καὶ ἐν προκειμένῳ ἡ τιμωρητέα παράβασις θὰ ἔχῃ καθορισθῆ πρὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως.

Ἐπειδὴ ὁ προβαλλόμενος λόγος ἀκυρώσεως, ὅτι κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρων 1, 3 καὶ 5 τοῦ Ν. 2112)1920 ἐπιτρέπεται διὰ τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Ὀργανισμοῦ ἡ λόγῳ πειθαρχικῆς ποινῆς ὁριστικὴ παῦσις ἄνευ ἀποζημιώσεως, εἶναι ἐν μέρει μόνον βάσιμος, διότι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ρηθείσης ἐξουσιοδοτήσεως ἐπιτρεπούσης μεταξὺ ἄλλων καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ τρόπου λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, νομίμως κατ' ἀρχὴν ὁρίζεται ὡς λόγος λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως καὶ ἡ λόγῳ πειθαρχικῆς ποινῆς ὁριστικὴ παῦσις, ἀλλ' ἡ ἐν τῷ Ὀργανισμῷ προσθήκη τῆς ρήτρας «ἄνευ ἀποζημιώσεως» τίθεται καθ' ὑπέρβασιν ἐξουσιοδοτήσεως, ἅτε τῆς περὶ τούτου κρίσεως ἀποκειμένη εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια. Ὅθεν ἀκυρωτέον τυγχάνει τὸ προσβαλλόμενον Β. Δ., καθ' ὃ σημεῖον περιλαμβάνει τὴν ρήτραν «ἄνευ ἀποζημιώσεως».

Ἐπειδὴ ὁ προβαλλόμενος λόγος ἀκυρώσεως, ὅτι καθ' ὑπέρβασιν τῆς χορηγηθείσης ἐξουσιοδοτήσεως προβλέπεται ἐν ἄρθρῳ 32 παρ. 5 τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὅτι τροποποίησις τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου δύναται νὰ λάβῃ χώραν δι' ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης κυρουμένων διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Ἐργασίας καὶ Ἐμπορίου, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἡ εὐχέρεια τῆς βάσει τῆς αὐτῆς ἐξουσιοδοτήσεως τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ ὑφίσταται ἐξ αὐτοῦ τοῦ νόμου μὴ περιορίσαντος τὴν ἐξουσιοδότησιν εἰς τὴν «ἐφ' ἅπαξ» ἔκδοσιν διατάγματος, ἀντιθέτως δὲ ἐν ἄρ. 3 § 1 ρητῶς προβλέψαντος τὴν δυνατότητα τροποποιήσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ ὑπὸ τὸν περιορισμὸν μόνον, ὅτι ὡς πρὸς τὴν ἀφορῶσαν τὴν μεταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν τοῦ προσωπικοῦ διάταξιν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ν. 2053)1952. Ὡς ἐκ τούτου δὲ ἡ ρηθεῖσα διάταξις τοῦ Ὀργανισμοῦ δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ὡς τεθεῖσα κατὰ πλεονασμόν.

Ἐπειδὴ ὁ προβαλλόμενος λόγος ἀκυρώσεως, ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 26 παρ. 2 τοῦ Ὀργανισμοῦ, καθ' ἣν ἡ μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης σύμβασις ἐργασίας λύεται διὰ καταγγελίας τῆς συμβάσεως ἐργασίας κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Ἐργατικῆς Νομοθεσίας ὁριζόμενα, κεῖται ἐκτὸς ἐξουσιοδοτήσεως, ἄλλως δ' ἀντίκειται πρὸς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. 2510) 1953, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι ἡ κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας ὁριζόμενα καταγγελία τῆς συμβάσεως ἐργασίας ἀποτελεῖ νόμιμον τρόπον λύσεως τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως, ἠδύνατο δ' οὕτω νὰ θεσπισθῇ δυνάμει τῆς ρηθείσης ἐξουσιοδοτήσεως, τοσούτῳ δὲ μᾶλλον, ὅσον ἐξ οὐδεμιᾶς διατάξεως προκύπτει, ὅτι ἠθελήθη, ὅπως ἡ ἐργοδότις ἀποτελοῦσα καθαρὰν ἰδιωτικὴν ἐπιχείρησιν, στερηθῇ τοῦ κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας ἀναγνωριζομένου δικαιώματος τούτου. Ἡ ὑπὲρ τῆς ἀντιθέτου ἀπόψεως ἐπίκλησις παρὰ τοῦ αἰτοῦντος τοῦ ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 2510) 1953 τυγχάνει ἀλυσιτελής, διότι τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπέτρεψε τὴν διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς ἐκ τῆς συγχωνεύσεως δημιουργουμένης καταστάσεως καταγγελίαν συμβάσεων ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ ἄνευ ὅμως πλήρους καταβολῆς τῆς κατὰ τὸν Ν. 2112)1920 ἀποζημιώσεως, οὕτω δὲ ἡ θέσπισις περιορισμῶν (ἔγκρισις παρ' εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς) ἐν τῇ ἀσκήσει τοῦ δικαιώματος τούτου, δικαιολογουμένη ἐκ τοῦ, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο ἐπετράπη κατ' ἀπόκλισιν ἀπὸ τῶν γενικῶν ἀρχῶν τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, δὲν δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ἐκδηλοῦσα πρόθεσιν τοῦ νομοθέτου ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν εἰς τὸ μέλλον κατὰ παγίας διατάξεις καταγγελίαν τῶν συμβάσεων ἐργασίας.

Ἐπειδὴ τὸν ὑπὸ τῆς ἐξουσιοδοτούσης διατάξεως προβλεπόμενον διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ καθορισμὸν τῆς διαρθρώσεως καὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης πληροῖ ὁ διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ καθορισμὸς τῶν διευθύνσεων τῆς Τραπέζης καὶ ἡ περαιτέρω ἀνάθεσις εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἁρμοδιότητος, δικαιοδοσίας καὶ συνθέσεως τούτων καὶ τῶν λοιπῶν ὑπηρεσιῶν, διότι, προκειμένου περὶ ἰδιωτικῆς τραπεζιτικῆς ἐπιχειρήσεως, δέον νὰ καταλείπεται ἐπαρκὴς ἐλευθερία διὰ τὴν ταχεῖαν προσαρμογὴν πρὸς τὰς συνεχῶς ἐναλλασσομένας συνθήκας ἐργασίας. Ὅθεν ἀπορριπτέος ὁ ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου ἐρειδόμενος λόγος ἀκυρώσεως.

Ἐπειδὴ ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ Ν. Δ. 2510)1953 ὁρίζεται, ὅτι αἱ διατάξεις αὐτοῦ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δικηγόρων καὶ ἐπιστημονικοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ, παρέχοντος ὑπηρεσίαν ἐπὶ παγίᾳ ἀμοιβῇ ἢ ἀντιμισθίᾳ καὶ μετέχοντος ἀσφαλιστικοῦ τινὸς Ταμείου ἢ Ὀργανισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ οἱασδήποτε τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν, ἐν δὲ τῇ εἰσηγητικῇ τοῦ νόμου τούτου ἐκθέσει ἀναφέρεται, ὅτι «καίτοι οἱ δικηγόροι δὲν ὑπάγονται κατὰ τὴν κρατοῦσαν νομοθεσίαν εἰς τὰς διατάξεις περὶ μισθώσεως ἐργασίας, ἐν τούτοις ἐκρίθη ὡς δίκαιον εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προκειμένου σχεδίου νόμου νὰ ὑπαχθῶσι κατ' ἐξαίρεσιν καὶ οἱ δικηγόροι καὶ τὸ ἐπιστημονικὸν ἐν γένει προσωπικὸν τὸ παρέχον ὑπηρεσίας ἐπὶ παγίᾳ ἀμοιβῇ ἢ ἀντιμισθίᾳ καὶ μετέχον Ἀσφαλιστικοῦ τινος Ταμείου». Συνεπῶς καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ πληροῦντος τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις προσωπικοῦ ἔδει νὰ καθορίζωνται ἐν τῷ Ὀργανισμῷ οὐχὶ δὲ ὁ καθορισμὸς αὐτῶν νὰ καταλείπεται εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης, ὡς διὰ τοῦ ἄρθρου 4 ἐδαφ. 5 τοῦ Ὀργανισμοῦ ὁρίζεται. Ὅθεν ὁ Ὀργανισμὸς δὲν εἶναι ἐν τούτῳ νόμιμος καὶ τὸ κυρῶσαν Διάταγμα εἶναι κατὰ τοῦτο ἀκυρωτέον.

Ἐπειδὴ ὁ προβαλλόμενος λόγος ἀκυρώσεως, ὅτι καθ' ὑπέρβασιν τῆς ρηθείσης ἐξουσιοδοτήσεως ὡρίσθη ἐν μὲν τῇ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ὀργανισμοῦ, ὅτι ἡ τοποθέτησις τῶν Προϊσταμένων τῶν Διευθύνσεων, τῶν Τμημάτων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, τῶν Διευθυντῶν Ὑποδιευθυντῶν καὶ Ἐντεταλμένων Ὑποκαταστημάτων γίνεται ἀσχέτως βαθμοῦ καὶ ἀρχαιότητος διὰ πράξεως τοῦ Διοικητοῦ κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν, ἐν δὲ τῇ παρ. 9 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, ὅτι διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ προσωπικοῦ καὶ τὴν εἰς ἕκαστον ὑπάλληλον ἀνάθεσιν ὑπηρεσιακῶν καθηκόντων δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ βαθμὸς καὶ αἱ ἀποδοχαὶ ἑκάστου ὑπαλλήλου, ὡς καταλυομένης διὰ τῶν διατάξεων τούτων τῆς ἐννοίας τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας, εἶναι ἀπορριπτέος ὡς ἀβάσιμος, διότι λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς φύσεως τῆς ἐπιχειρήσεως, δέον ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης νὰ κέκτηται ἐλευθερίαν τοποθετήσεως ἐπὶ κεφαλῆς τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τῶν ἑκάστοτε καταλλήλων προσώπων, τῶν διατάξεων τούτων μὴ ἐχουσῶν τὴν ἔννοιαν τῆς δυνατότητος τοποθετήσεως ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν ὑπὸ κατώτερον, ὁπότε μόνον θὰ κατελύετο ἡ ὑπαλληλικὴ ἱεραρχία.

Ἐπειδὴ ἡ διὰ τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ὀργανισμοῦ ἀνάθεσις εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης τοῦ καθορισμοῦ τῶν τῆς δοκιμασίας διὰ τὴν πρόσληψιν ποσωπικοῦ καὶ τοῦ τρόπου συνθέσεως τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐξουσιοδότησιν, ἡ δὲ παρ. 6 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου, προβλέπουσα τὴν πρόσληψιν κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας καὶ προσόντων, δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐξουσιοδότησιν ὡς τεθεῖσα ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῆς ἐν τῇ προκηρύξει τῆς δοκιμασίας ἀναγραφῆς τῶν προσόντων, ἀντικειμενικῶς καθοριζομένων, ἅτινα θέλουσι τυχὸν ἐπηρεάσει τὴν σειρὰν προσλήψεως καὶ τοῦ μέτρου, καθ' ὃ ταῦτα θὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν διότι μόνον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην δικαιολογεῖται ἡ ὑπὸ τῆς σαφοῦς διατάξεως τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐπιβαλλομένη δοκιμασία καὶ σειρὰ ἐπιτυχίας διὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ προσωπικοῦ. Ὅθεν ἀπορριπτέος τυγχάνει ὁ ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου ἐρειδόμενος λόγος ἀκυρώσεως.

Ἐπειδὴ ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 10 τοῦ Ὀργανισμοῦ προβλεπομένη δυνατότης προσλήψεως παρὰ τῆς Τραπέζης προσωρινοῦ ἢ ἐπὶ συμβάσει προσωπικοῦ δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐξουσιοδότησιν, ἐφ' ὅσον τὸ προσωπικὸν τοῦτο, προσλαμβανόμενον δι' εἰδικὰς ἀνάγκας τῆς Τραπέζης, δὲν καταλαμβάνει ὀργανικὰς θέσεις ρητῶς δὲ διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ ὁρίζεται ὅτι τοῦτο δύναται νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ τακτικὸν τοιοῦτον μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι θὰ τηρηθῶσι τὰ περὶ προσλήψεως ὑπαλλήλων καθοριζόμενα. Συνεπῶς ἀπορριπτέος ὁ ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου ἐρειδόμενος λόγος ἀκυρώσεως.

Ἐπειδὴ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 26 καὶ 34, δι' ὧν παρέχεται εἰς τὸν Διοικητὴν ἢ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης ἡ εὐχέρεια τῆς διατηρήσεως ἐπὶ τινα χρόνον τῶν καταλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ὑπαλλήλων δὲν ἀντίκειται εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐξουσιοδότησιν καὶ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. 2510)1953, διότι, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς φύσεως τῆς Τραπέζης ὡς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως, δὲν δύναται νὰ στερηθῇ αὐτὴ ἄνευ εἰδικῆς διατάξεως τῆς εὐχερείας ὅπως διατηρήσῃ τοὺς ἐκ τῶν καταλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ὑπαλλήλων κρινομένους ὡς δυσαναπληρώτους, οὐδεμία δὲ ἐκ τῆς διατηρήσεως ταύτης ἐπέρχεται βλάβη εἰς τὸ λοιπὸν προσωπικόν, ἣν ἠθέλησε νὰ ἀποκλείσῃ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ν. Δ. 2510)1953 ἀπαιτήσαν τὴν διὰ τοῦ Ὀργανισμοῦ θέσπισιν τῶν τυχὸν ἐξαιρέσεων ἐκ τῆς διὰ τῆς μειώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας ὑποχρεωτικῆς ἐξόδου, ἐφ' ὅσον οἱ διατηρούμενοι ὑπάλληλοι παραμένουσι, κατὰ τὴν ρητὴν διάταξιν τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων ὡς ὑπεράριθμοι. Ὅθεν ἀπορριπτέος καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου ἐρειδόμενος λόγος οὗτος ἀκυρώσεως.

Ἐπειδή, κατὰ τὰς ἡγουμένας σκέψεις, ὁ διὰ τοῦ προσβαλλομένου διατάγματος κυρωθεὶς Ὀργανισμὸς ἀντίκειται εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐξουσιοδότησιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 2510) 1953 καὶ τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τούτου μόνον: α) καθ' ὅσον ἐν ἄρθρῳ 4 παρ. 5 ἐπέτρεψε τὸν καθορισμὸν τῶν ἀμοιβῶν τοῦ ἐπὶ παγίᾳ ἀμοιβῇ ἐργαζομένου ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ καὶ 6) ἐν ἄρθρῳ 28 διέλαβε τὴν ρήτραν «ἄνευ ἀποζημιώσεως» διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς πειθαρχικῆς ὁριστικῆς παύσεως, οὕτω δὲ δὲν συντρέχει περίπτωσις ὁλοκληρωτικῆς ἀκυρώσεως τοῦ προσβαλλομένου διατάγματος, ἀλλὰ μόνον καθ' ὃ μέρος τοῦτο ἐκύρωσε τὰς διαγραπτέας ταύτας διατάξεις.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται ἐν μέρει τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν ἀκυρώσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ αἰτιολογικῷ καὶ ἀπορρίπτει αὐτὴν κατὰ τὰ λοιπά.

Δέχεται τύποις καὶ ἐν μέρει κατ' οὐσίαν τὴν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν ἀσκηθεῖσαν παρέμβασιν.

Ἀκυροῖ τὸ Β. Διάταγμα «περὶ κυρώσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν Α. Ε.» μόνον ὡς πρὸς τὴν κύρωσιν τῶν ἐν τῷ αἰτιολογικῷ μνημονευομένων ὡς διαγραπτέων διατάξεων τοῦ Ὀργανισμοῦ.

Διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τοῦ κατατεθέντος παραβόλου καί.

Συμψηφίζει μεταξὺ τῶν διαδίκων τὴν δικαστικὴν δαπάνην.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Ἀθήναις τῇ 11ῃ Φεβρουαρίου 1954, ἐδημοσιεύθη δ' αὐτόθι τὴν 3ην Μαρτίου ἰδίου ἔτους.

Ὁ Πρόεδρος
Σ. Ν. Σολιώτης

Ὁ Γραμματεὺς
Π. Κατζοῦρος

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΥ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ κ. Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Ἐν πρώτοις ἡ ἀπόφασις ἀπορρίπτει τὴν ἔνστασιν τῆς παρεμβάσεως τῆς Τραπέζης περὶ ἀπαραδέκτου τῆς ἀσκηθείσης προσφυγῆς λόγῳ μὴ νομιμοποιήσεως τοῦ Συλλόγου πρὸς ἄσκησιν αὐτῆς, παραδέχεται δὲ ὅτι ὁ Σύλλογος ἔχει δικαίωμα ἀσκήσεως αἰτήσεως ἀκυρώσεως πάσης διοικητικῆς πράξεως, διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐθίγοντο τὰ ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα τοῦ προσωπικοῦ.

Περαιτέρω ἡ ἀπόφασις δέχεται τοῦτο τὸ σημαντικὸν διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν, ὅτι παρέσχε μὲν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν. Δ. 2510)1953 εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης τὸ δικαίωμα νὰ καταρτίσῃ Ὀργανισμὸν τοῦ προσωπικοῦ της, οὗτινος αἱ διατάξεις κατισχύουν πάσης ἑτέρας διατάξεως Νόμου, Διατάγματος, Συλλογικῆς συμβάσεως, Ὑπουργικῆς ἢ διαιτητικῆς ἀποφάσεως, συνηθείας ἢ ἐθίμου, ἡ ἔννοια ὅμως τῆς διατάξεως ταύτης δὲν δύναται νὰ εἶναι ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης δικαιοῦται νὰ ὁρίζῃ ὅ,τι δήποτε θελήσει ὡς ὅρους τῶν συμβάσεων ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ της, ἀλλ' ὅτι δεσμεύεται ὑπὸ τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας, ἡ ὁποία κατὰ τὴν σύγχρονον ἠθικὴν καὶ κοινωνικὴν ἀντίληψιν ἀνάγκην προστασίας τῶν ἐργαζομένων ἔναντι τῶν ἐργοδοτῶν ἀποτελεῖ τὸ ἐλάχιστον ὅριον προστασίας αὐτῶν. Κατόπιν τῆς σκέψεως ταύτης ἡ ἀπόφασις ἀπορρίπτει τὸν πρῶτον λόγον τῆς αἰτήσεως τοῦ Συλλόγου περὶ ἀκυρότητος τοῦ ἐγκρίναντος τὸν Ὀργανισμὸν Βασιλικοῦ Διατάγματος ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι διὰ τοῦ Ν. Δ. 2510) 53 ἐδόθη ὑπερβολικῶς εὐρεία ἐξουσία εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης πρὸς καθορισμὸν ὅρων ἐργασίας ἄνευ δεσμεύσεώς τινος ὑπὸ τῶν κανόνων τοῦ ἐργατικοῦ δικαίου.

Ὁ 2ος λόγος ἀκυρώσεως ὁ πλήττων τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ὀργανισμοῦ ἥτις ἐπιτρέπει εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης νὰ μεταθέτῃ κατ' ἐλευθέραν κρίσιν τὸ προσωπικὸν ἀπορρίπτεται ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι, ἐφ' ὅσον καὶ ὁ βασικὸς Ν. 2112)1920 δὲν ἀποκλείει δι' ὅλους τοὺς ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους τὴν συμφωνίαν περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἐργοδότου νὰ μεταθέτῃ τὸν ὑπάλληλον κατ' ἐλευθέραν αὐτοῦ κρίσιν, ἕπεται ὅτι καὶ ἐν προκειμένῳ ὁ ὅρος περὶ ἐλευθέρας μεταθέσεως τοῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης εἶναι νόμιμος διότι θεωρεῖται ὅτι ἐφ' ὅσον τὸ προσωπικὸν παραμένει εἰς τὰς θέσεις του καὶ δὲν παραιτεῖται, ἀποδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον καὶ οὕτω συνάπτεται ἐκ τῶν προτέρων συμφωνία δι' ἧς ὁ ὑπάλληλος δέχεται νὰ μετατίθεται ὁπουδήποτε διαταχθῇ. Εἰς τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν ἤσκησε σπουδαίαν ἐπιρροὴν τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ ὁ προηγούμενος Ὀργανισμὸς τῆς Τραπέζης ἐπέτρεπεν εἰς τὴν Διοίκησιν τὴν μετάθεσιν τοῦ προσωπικοῦ κατ' ἐλευθέραν αὐτῆς κρίσιν καὶ κατ' ἀκολουθίαν διὰ τοῦ νέου Ὀργανισμοῦ δὲν καταργεῖται κεκτημένον τι δικαίωμα τοῦ προσωπικοῦ, ἀλλὰ διατηρεῖται προϋσχύουσα διάταξις τῆς ὁποίας ἡ καλὴ ἢ κακὴ ἐφαρμογὴ ἐξαρτᾶται πλέον ἀπὸ τὴν καλὴν ἢ κακὴν διάθεσιν τῆς Διοικήσεως. Πάντως ἐφ' ὅσον τὸ δικαίωμα τῆς μεταθέσεως ἀφέθη εἰς τὴν κρίσιν τῆς Διοικήσεως, ἡ κρίσις αὕτη δέον νὰ εἶναι κρίσις ἀγαθοῦ ἀνδρός, ἐὰν δὲ δὲν εἶναι δικαία δύναται νὰ γίνῃ προσφυγὴ δι' ἀναγνωριστικῆς ἀγωγῆς (κατ' ἄρθρον 371 Ἀστικοῦ Κώδικος) εἰς τὸ τακτικὸν δικαστήριον κατὰ τὴν ἐργατικὴν διαδικασίαν. Ἐὰν ὅμως θεωρηθῇ ὅτι εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης παρεσχέθη ἀπόλυτον δικαίωμα κρίσεως, ἡ διάταξις αὕτη (ἐὰν θεωρηθῇ ὅτι ἀποκτᾷ τὴν δύναμιν αὐτῆς ἐκ τῆς σιωπηρᾶς ἀποδοχῆς τοῦ προσωπικοῦ, δηλ. ὡς διάταξις συμβατική) εἶναι ἄκυρος ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸ ἄρθρον 372 Ἀστικοῦ Κώδικος, τὸ ὁποῖον ὁρίζει ὅτι «σύμβασις ἐν ᾗ ὁ προσδιορισμὸς τῆς παροχῆς ἀνατίθεται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων, εἶναι ἄκυρος». Καὶ ἡ ἀκυρότης αὕτη δύναται νὰ προβληθῇ ἐνώπιον τοῦ τακτικοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐργατικὴν διαδικασίαν.

Ὁ 3ος λόγος ἀκυρώσεως δὲν εἶχε διατυπωθῇ παρ' ἡμῶν ὡς διατυπώνει τοῦτον ἐν τῇ ἀποφάσει του τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Ἡμεῖς εἴχομεν προσβάλλει τὸν Ὀργανισμὸν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς παρέχει εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης τὸ δικαίωμα νὰ ἀπολύῃ τὸ προσωπικόν της κατὰ τὴν ἐλευθέραν κρίσιν της καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ συμβάσεις ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ εἶναι συμβάσεις ἐργασίας ἀορίστου χρόνου, ἀφ' ἑτέρου ὁρίζει ὅτι; συμπληρωθέντος τοῦ ὁρίου ἡλικίας τοῦ ὑπαλλήλου ἡ σύμβασις λύεται αὐτοδικαίως ἄνευ ἄλλου τινὸς καὶ χωρὶς δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Ἡ ἀπόφασις δέχεται ὅτι ἀμφότεραι αἱ διατάξεις αὗται τοῦ Ὀργανισμοῦ εἶναι νόμιμοι. Δὲν διστάζομεν νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν ἐκδοχὴν ταύτην ὡς πεπλανημένην. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρα-

τείας, ὅταν εἶχε τεθῆ, συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα, ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὸ σχέδιον Διατάγματος, δι' οὗ ἐκυροῦτο ὁ 'Οργανισμός, εἶχε δεχθῆ ὅτι ἡ διάταξις αὐτοῦ δι' οὗ παρείχετο εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ δικαίωμα καταγγελίας τῶν συμβάσεων ἐργασίας ὁποτεδήποτε ἦτο ἄκυρος ὡς ὑπερβαίνουσα τὴν νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ὑποθέσεως Σύμβουλος τῆς 'Επικρατείας εἶχε προτείνει τὴν παραδοχήν του λόγῳ ἀκυρότητος. 'Ατυχῶς ὅμως (οὐχὶ δι' ἡμᾶς, ἀλλὰ διὰ τὸ Συμβούλιον τῆς 'Επικρατείας) ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐν τῇ ἀποφάσει ἄποψις, ἡ ὁποία ὅμως δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ τακτικὰ δικαστήρια. 'Αληθῶς μία ἀτομικὴ σύμβασις ἐργασίας δὲν εἶναι συγχρόνως ἀορίστου χρόνου (καὶ νὰ καταγγέλλεται ἐλευθέρως ὁποτεδήποτε) καὶ ὡρισμένου χρόνου (καὶ νὰ λύεται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ παρόδῳ τοῦ συμφωνηθέντος χρόνου διαρκείας αὐτῆς). Διότι ἂν εἶναι σύμβασις ἀορίστου χρόνου, δὲν δύναται νὰ καταγγελθῇ ἐγκύρως εἰμὴ μόνον καταβαλλομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ν. 2112)1920 συμφωνία δὲ καθ' ἣν ἡ ἀορίστου χρόνου σύμβασις λύεται αὐτοδικαίως κατὰ ἔν ὡρισμένον χρονικὸν σημεῖον (ὅριον ἡλικίας) ἄνευ ἀποζημιώσεως εἶναι συμφωνία ἄκυρος ὡς ἀντικειμένη εἰς τὸν Ν. 2112) 1920. "Αν δὲ εἶναι σύμβασις ὡρισμένου χρόνου δὲν δύναται νὰ καταγγέλλεται ἐλευθέρως ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου, ἔστω καὶ καταβαλλομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ Ν. 2112, ἀλλὰ καταγγέλλεται μόνον ἕνεκα σπουδαίου λόγου κατ' ἄρθρον 672 'Αστικοῦ Κώδικος.

'Ο 4ος λόγος ἀκυρώσεως, κατὰ τὸν ὁποῖον οὐχὶ νομίμως ἀφίεται εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Τραπέζης ὁ καθορισμὸς τῆς πειθαρχικῆς παραβάσεως ἀπορρίπτεται ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι αἱ τιμωρητέα παράβασις θὰ ἔχῃ καθορισθῆ πρὸ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως». Κατ' ἀκολουθίαν ἡ Τράπεζα δὲν δικαιοῦται νὰ διώξῃ πειθαρχικῶς ὑπάλληλον αὐτῆς διὰ λόγον ὅστις δὲν ἔχει ἐκ τῶν προτέρων καθορισθῆ ὡς πειθαρχικὴ παράβασις.

'Ο 5ος λόγος ἀκυρώσεως γίνεται δεκτὸς καὶ ἀκυροῦται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ 'Οργανισμοῦ, καθ' ἣν μεταξὺ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀπόλυσις ἄνευ ἀποζημιώσεως. Τὸ Συμβούλιον 'Επικρατείας θεωρεῖ ὅτι περὶ καταβολῆς ἢ μὴ ἀποζημιώσεως ἁρμόδια νὰ κρίνουν εἶναι τὰ τακτικὰ δικαστήρια καὶ ὅτι ἡ Διοίκησις δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ στέρησῃ τῆς ἀποζημιώσεως τοὺς διὰ λόγους πειθαρχικοὺς ἀπολυομένους.

'Ο 6ος λόγος ἀκυρώσεως ὅτι οὐχὶ νομίμως ὁ 'Οργανισμὸς ὁρίζει ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δικαιοῦται νὰ τροποποιῇ ὁποτεδήποτε τὸν 'Οργανισμόν, ἀπορρίπτεται ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι, ἐφ' ὅσον τὸ Ν. Δ. 2510)53 δὲν ὁρίζει ὅτι ὁ 'Οργανισμὸς θὰ καταρτισθῇ «ἐφ' ἅπαξ», ἕπεται ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Τραπέζης δικαιοῦται νὰ τροποποιῇ ἐλευθέρως διὰ νέων ἀποφάσεών του τὸν 'Οργανισμόν. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι παρομοία διάταξις ὑφίστατο καὶ εἰς τὸν προηγούμενον 'Οργανισμὸν τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης. 'Αλλ' ἡ διάταξις αὕτη, διὰ τῆς ὁποίας παρείχετο καὶ παρέχεται καὶ ἤδη εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ δικαίωμα τῆς τροποποιήσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ κατ' ἐλευθέραν αὐτῆς κρίσιν, οὐδὲν ἕτερον σημαίνει εἰμὴ ὅτι ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ. Διότι ὅταν μίαν σύμβασιν δικαιοῦται τὸ ἕτερον τῶν μερῶν νὰ τὴν τροποποιῇ ἐλευθέρως κατὰ τὴν κρίσιν του, ΔΕΝ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΣΥΜΒΑΣΙΣ.

'Ο 7ος λόγος ἀκυρώσεως καθ' ὃν οὐχὶ νομίμως ἐθεσπίσθη ἐν τῷ 'Οργανισμῷ τὸ δικαίωμα καταγγελίας τῶν συμβάσεων ἐργασίας τοῦ προσωπικοῦ, ἀπορρίπτεται διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ἐκτεθέντας λόγους. 'Εν τούτοις καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς 'Επικρατείας ὅταν τῷ ὑπεβλήθη πρὸς ἔγκρισιν τὸ Β. Δ. περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ 'Οργανισμοῦ τῆς Τραπέζης ὑπέδειξε τὴν ἀκυρότητα τῆς διατάξεως ταύτης καὶ ὁ Εἰσηγητὴς τῆς ὑποθέσεως εἰσηγήθη τὴν ἀκύρωσιν αὐτῆς.

'Ο 8ος λόγος ἀκυρώσεως καθ' ὃν οὐχὶ νομίμως τὸ διὰ τοῦ Ν. Δ. 2510)53 ἐξουσιοδοτηθὲν πρὸς καθορισμὸν τῆς διαρθρώσεως καὶ ὀργανώσεως τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Τραπέζης Διοικητικὸν Συμβούλιον αὐτῆς μεταβιβάζει διὰ τοῦ 'Οργανισμοῦ μέρος τῆς ἐξουσίας ταύτης εἰς τὸν Διοικητήν, ἀπορρίπτεται ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι «προκειμένου περὶ ἰδιωτικῆς τραπεζιτικῆς ἐπιχειρήσεως δέον νὰ καταλείπεται ἐπαρκὴς ἐλευθερία διὰ τὴν ταχεῖαν προσαρμογὴν πρὸς τὰς συνεχῶς ἐναλλασσομένας συνθήκας ἐργασίας». 'Η σκέψις ὅμως αὕτη δὲν εναι ὀρθὴ διότι ὁ Νομοθέτης δὲν παρέσχε τοιαύτην ἐλευθερίαν, τὸ δὲ Συμβούλιον 'Επικρατείας δὲν ἔχει ἁρμοδιότητα διὰ νὰ καθορίσῃ τί «δέον» νὰ γίνεται, διότι τοῦτο εἶναι ἔργον τοῦ Νομοθέτου.

'Ο 9ος λόγος ἀκυρώσεως, ἀφορῶν τὸν τρόπον καθορισμοῦ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δικηγόρων καὶ λοιποῦ προσωπικοῦ τῆς Τραπέζης, γίνεται δεκτὸς καὶ ἀκυροῦται ἡ σχετικὴ διάταξις τοῦ 'Οργανισμοῦ.

'Ο 10ος λόγος ἀκυρώσεως ἀπορρίπτεται μὲν μετὰ τῆς διευκρινίσεως ὅμως ὅτι ἡ Τράπεζα δὲν δικαιοῦται νὰ τοποθετῇ ἀνώτερον κατὰ βαθμὸν ὑπάλληλον ὑπὸ κατώτερον αὐτοῦ καὶ νὰ καταλύῃ οὕτω τὴν ὑπαλληλικὴν ἱεραρχίαν.

'Ο 11ος λόγος ἀκυρώσεως τῆς διατάξεως ἥτις παρέχει εἰς τὸν Διοικητὴν τὸ δικαίωμα νὰ προσλαμβάνῃ τοὺς ὑπαλλήλους κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας ἐν τῷ διαγωνισμῷ καὶ προσόντων ἐνῷ τὰ πρόσοντα ταῦτα κρίνονται κατὰ τὸν διαγωνισμόν, ἀπορρίπτεται ἐπὶ τῇ σκέψει ὅτι εὐδεμία βλάβη προκύπτει εἰς τὰ συμφέροντα τῶν ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον οἱ διατηρούμενοι ὑπάλληλοι, κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ Κανονισμοῦ, παραμένουν ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων, ὡς ὑπεράριθμοι.

Κατὰ ταῦτα ἐκ τῶν λόγων τῆς προσφυγῆς τοῦ Συλλόγου ἐγένοντο δεκτοὶ μόνον δύο, οἱ δὲ ὑπόλοιποι ἐρμηνεύονται διὰ τῆς ἀποφάσεως κατὰ τρόπον συμφέροντα εἰς τὸ προσωπικόν, ἐνῷ λόγῳ τῆς διατυπώσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων θὰ ἦτο δυνατὴ καὶ διάφορος, εἰς βάρος τοῦ προσωπικοῦ, ἑρμηνεία.

'Εν κατακλεῖδι σημειῶ ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου 'Επικρατείας εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ τακτικὰ δικαστήρια μόνον κατὰ τὰς ἀκυρωτικὰς αὐτῆς διατάξεις, δηλ. μόνον ἐφ' ὅσον ἀκυροῖ διατάξεις τοῦ 'Οργανισμοῦ. Κατὰ τὰς λοιπὰς ὅμως σκέψεις αὐτῆς δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ τακτικὰ δικαστήρια, τὰ ὁποῖα δικαιοῦνται νὰ δώσουν καὶ διάφορον ἑρμηνείαν ἢ καὶ νὰ θεωρήσουν ὡς ἐκδεθείσας καθ' ὑπέρβασιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως διατάξεις τινὰς τοῦ 'Οργανισμοῦ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Ομιλία κ. Θεοφ. Βενακίδου Α' 'Αντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου τῶν ὑπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος τῆς 17ης 'Απριλίου 1954.

Κύριε Πρόεδρε,

Κύριοι Μέτοχοι,

Παρίσταμαι ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου τῶν 'Υπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος.

Μὲ ὅλον τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν Συνέλευσιν τῶν Μετόχων καὶ τὸν 'Αξιότιμον καὶ Σεβαστὸν Πρόεδρον αὐτῆς καὶ Διοικητὴν τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος θὰ παρακαλέσω νὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ εἴπω δύο μόνον λέξεις ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν 'Ασφαλιστικῶν Ταμείων.

Πρωτοβουλίᾳ οὐχὶ τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ κατόπιν διαβήματος τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος καὶ τῶν ἐκπροσώπων τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς ἐδημοσιεύθη τὸ Ν. Δ. 2626 δυνάμει τοῦ ὁποίου τὰ κοινὰ 'Ασφαλιστικὰ Ταμεῖα τῶν Τραπεζῶν 'Εθνικῆς, 'Ελλάδος καὶ Κτηματικῆς ἐδιχοτομήθησαν.

Διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος κατηργήθη ἡ κοινότης τῶν Ταμείων κατωχυρωμένη διὰ Συμβάσεως κυρωθείσης διὰ Νόμου, ἡ δὲ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος ἀπεμακρύνθη ὑποχρεώσεων ρητῶς διὰ Συμβάσεων ἀναλυφθεισῶν.

'Ενῷ ἡ κοινότης τῶν Ταμείων οὐδένα ζημιώνει καὶ τοὺς πάντας ἱκανοποιεῖ, ὁ χωρισμὸς αὐτῶν ἔχει ὡς συνέπειαν νὰ ριφθῶσιν εἰς τοὺς δρόμους 2.500 οἰκογένειαι συνταξιούχων.

'Ο Σύλλογος τῶν 'Υπαλλήλων τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος θέλει νὰ ἐλπίζῃ ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ἐνεργοῦσα ἐντὸς τῶν πλαισίων τῆς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Στρατάρχου Παπάγου χαραχθείσης γραμμῆς συγχωνεύσεως τῶν 'Ασφαλιστικῶν Ταμείων θὰ ἐπανίδῃ τὸ θέμα ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀνασυνδέσεως τῶν χωρισθέντων Ταμείων πρὸς λύσιν τῶν ἐκ τοῦ χωρισμοῦ προκυψάντων ζητημάτων καὶ διὰ τὴν δημιουργίαν στενῆς συνεργασίας καὶ εὐημερίας τῶν δύο 'Ιδρυμάτων.

'Επίσης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος ὡμίλησε καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Συνταξιούχων Ε.Τ.Ε. κ. 'Ηλίας Σταμούλης.

ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εκτὸς τῶν 646 συναδέλφων τῆς Ε.Τ.Ε. τῶν ἀπολυθέντων βάσει τοῦ Νόμου 2510 ἢ τῶν ἐξαναγκασθέντων εἰς παραίτησιν ἀπὸ τῆς 7.1.53 μέχρι 31.3.1954, κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα ἐκοινοποιήθησαν ἕτεραι 100 περίπου ἀπολύσεις.

'Ως ἐτόνισεν καὶ εἰς τὸν κ. Διοικητὴν ἡ Διοικητικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ Συλλόγου κατὰ τὴν τελευταίαν παρουσίασίν της, εἶναι καιρὸς πλέον νὰ σταματήσουν αἱ ἀπολύσεις αἱ ὁποῖαι κρατοῦν εἰς ἀγωνίαν καὶ ἀναστάτωσιν ὁλόκληρον τὸ προσωπικόν. "Αλλωστε αἱ γενόμεναι ἀπολύσεις ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὸν ἀρχικῶς προβλεφθέντα ἀριθμὸν καὶ εἶναι καιρὸς νὰ σταματήσῃ τὸ ψυχικὸν μαρτύριον τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ ἀπομεινάντων, καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε ἤδη σταματήσει.

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπιτυχόντων εἰς τὰς τελευταίας προαγωγικὰς ἐξετάσεις θὰ κοινοποιηθοῦν συγχρόνως μὲ τὴν ἔνταξιν τοῦ λοιποῦ Προσωπικοῦ.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

'Υπ' ὄψιν τοῦ κ. Διοικητοῦ ἐτέθη καὶ τὸ ζήτημα ὑπογραφῆς νέων Συλλογικῶν Συμβάσεων 'Εργασίας, πλὴν ὅμως οὗτος ἐδήλωσεν ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ νεῖναι δυνατὸν νὰ γίνῃ τι καὶ ἐπιφυλλάσσεται νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα ἐν καιρῷ.

Η ΕΝΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Απὸ πολλοῦ ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τόσον τοῦ κ. Διοικητιτοῦ ὅσον καὶ τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ Προσωπικοῦ τὸ ζήτημα τῆς ἐνάρξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς Ε.Τ.Ε. καθ' ὅσον ὡς πληροφορούμεθα ἡ ἔνταξις, ὡς γίνεται, ἀδικεῖ μέγα μέρος τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ε.Τ.Ε.

'Ως ἐτονίσθη εἰς τοὺς ἁρμοδίους παράγοντας τῆς Τραπέζης ἡ ἔνταξις πρέπει νὰ γίνῃ βάσει ἀντικειμενικῶν κριτηρίων καὶ τῶν αὐτῶν γενικῶν κανόνων οἱ ὁποῖοι ἴσχυσαν διὰ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν, διότι πρὸς αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τοῦ 'Ιδρύματος δὲν πρέπει οἱ ὑπάλληλοι τῆς'Εθνικῆςνὰ μείνουν μὲ τὴν πικρίαν ὅτι ἠδικήθησαν διὰ τῆς ἐντάξεως ἔναντι τῶν συναδέλφων των τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν

'Εὰν ἡ τοιαύτη δικαία καὶ ἀντικειμενικὴ ἔνταξις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ε.Τ.Ε. προσκόπτει εἰς διατάξεις τοῦ 'Οργανισμοῦ ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης ἔχει τὴν εὐχέρειαν καὶ δύναται νὰ ἀναθέσῃ εἰς 'Επιτροπὴν ἐξ ἀνωτάτων ὑπαλλήλων τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν μὲ συμμετοχὴν καὶ ἀντιπροσώπων τῶν Συλλόγων 'Εθνικῆς καὶ 'Αθηνῶν, ἡ ὁποία ἀφοῦ μελετήσῃ τὰς μεταβατικὰς διατάξεις τοῦ 'Οργανισμοῦ τὰς δημιουργούσας τὰς ἀδικίας, νὰ εἰσηγηθῇ τὴν λῆψιν μέτρων ἰσοδικαίας ἐντάξεως τοῦ Προσωπικοῦ ἀμφοτέρων τῶν Τραπεζῶν, μετὰ δὲ τὴν ἔγκρισιν τῶν τοιούτων τροποποιήσεων τοῦ 'Οργανισμοῦ νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὴν αὐτὴν 'Επιτροπὴν ἡ ἔνταξις τῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν δύο Τραπεζῶν.

'Η ἀνωτέρω λύσις εἶναι κατὰ τὴν γνώμην μας ἡ μόνη ἀποδίδουσα δικαιοσύνην. Πᾶσα ἄλλη λύσις τοῦ ζητήματος θὰ προκαλέσῃ δικαίας δυσαρεσκείας μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τῶν συγχωνευθεισῶν Τραπεζῶν πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ νέου 'Ιδρύματος.

'Η Διοικητικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ Συλλόγου δὲν θὰ παύσῃ παρακολουθοῦσα τὸ ζήτημα τοῦτο διότι πιστεύει ὅτι μόνον δίκαιαι καὶ ἀντικειμενικαὶ λύσεις τῶν προκυπτόντων ἐκ τῆς συγχωνεύσεως ζητημάτων τοῦ Προσωπικοῦ, θὰ δημιουργήσουν τὴν παρὰ πάντων ποθουμένην σύμπνειαν καὶ συναδελφικὴν ἀλληλεγγύην ἡ ὁποία καὶ θὰ ὁδηγήσῃ τὸ νέον "Ιδρυμα εἰς τὴν εὐημερίαν.

Η ΕΚΔΙΚΑΣΙΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΑΣΦΑΛ. ΤΑΜΕΙΑ

Τὴν 15ην 'Απριλίου συνεζητήθησαν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας αἱ προσφυγαὶ τοῦ Συλλόγου κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εργασίας δι' ὧν ἐτροποποιήθησαν αἱ διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ διωρίσθησαν μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ Κυβερνητικὸς 'Επίτροπος μὲ ἀνασταλτικὰ ἀποτελέσματα τῶν λαμβανομένων ἀποφάσεων (ΝΕΤΟ).

'Ο Εἰσηγητὴς τῶν προσφυγῶν Σύμβουλος τῆς 'Επικρατείας κ. Χαρμπούρης εἰσηγήθη τὴν ἐξ ὁλοκλήρου παραδοχὴν τῶν προσφυγῶν τούτων. Κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον συνεζητήθησαν καὶ αἱ προσφυγαὶ τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Ταμείου 'Υγείας κατὰ τοῦ Β.Δ. τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Εμπορίου, δι' οὗ ἐκυρώθη τὸ Καταστατικὸν τῆς «Α.Ε.'Εθνικὴ Τράπ. 'Ελλάδος καὶ 'Αθηνῶν» καὶ δὴ ὡς πρὸς τὴν διάταξιν αὐτοῦ, δι' ἧς ἡ ἐκπροσώπησις τῶν μετοχῶν τῶν ἀσφαλιστικῶν Ταμείων ἀφαιρεῖται ἀπὸ τὰς διοικήσεις αὐτῶν καὶ ἀνατίθεται εἰς τοὺς 'Υπουργοὺς 'Εργασίας, 'Εμπορίου καὶ Οἰκονομικῶν. 'Ο Εἰσηγητὴς τῶν Προσφυγῶν Σύμβουλος τῆς 'Επικρατείας κ. Σπυρόπουλος εἰσηγήθη τὴν ἐξ ὁλοκλήρου παραδοχὴν τῶν προσφυγῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν μετοχῶν τοῦ Ταμείου 'Υγείας καὶ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας, ὧν ἡ ἰδιωτικοῦ δικαίου ἰδιότης τυγχάνει ἀναμφισβήτητος, ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν μετοχῶν τοῦ Ταμείου Συντάξεων ἀφέθη εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ πρωταρχικοῦ ζητήματος τῆς ἰδιότητος τοῦ Ταμείου τούτου ὡς νομικοῦ προσώπου ἰδιωτικοῦ δικαίου, ἀπολαύοντος διοικητικῆς αὐτονομίας συνταγματικῶς κατωχυρωμένης ἢ τῆς κρίσεως ὡς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἀπολαύοντος διοικητικῆς αὐτονομίας, νομοθετικῶς κατοχυρωμένης, καθ' ὅσον ἐκ τῆς λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου ἐξαρτᾶται ἡ ἐξ ὁλοκλήρου ἢ ἐν μέρει παραδοχὴ τῶν προσφυγῶν, ὡς πρὸς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων. 'Εκ τῆς κρίσεως τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ἐξηρτήθη ὑπὸ τοῦ ἑτέρου Εἰσηγητοῦ κ. Χαρμπούρη ἡ ἐξ ὁλογλήρου ἢ ἐν μέρει παραδοχὴ καὶ τῆς προσφυγῆς τοῦ Συλλόγου κατὰ τοῦ κύρους τοῦ χωρισμοῦ τοῦ Ταμείου Συντάξεων καὶ τῆς 'Εκκαθαριστικῆς 'Επιτροπῆς, συζητηθείσης καὶ ταύτης κατὰ τὴν αὐτὴν δικάσιμον. 'Ως πρὸς τὴν ἑτέραν ἐν τέλει προσφυγὴν τοῦ Συλλόγου κατὰ τοῦ κύρους τοῦ χωρισμοῦ τοῦ Ταμείου Αὐτασφαλείας καὶ τῆς 'Εκκαθαριστικῆς αὐτοῦ 'Επιτροπῆς, ἥτις καὶ ἄῦτη συνεζητήθη τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὁ Εἰσηγητὴς κ. Χαρμπούρης εἰσηγήθη τὴν ἐξ ὁλοκλήρου παραδοχὴν αὐτῆς. Τὰς προσφυγὰς ταύτας ὑπεστήριξαν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς 'Επικρατείας ὁ καθηγητὴς κ. Θεμ. Τσάτσος, ὁ ὑφηγητὴς κ. Ι. Καποδίστριας καὶ ὁ δικηγόρος κ. Θ. Ζούκας, ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου καὶ τῆς 'Ενώσεως τῶν Συνταξιούχων.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

'Αγαπητοὶ Συνάδελφοι,

'Ο Σύλλογός μας κατὰ τὴν πρόσφατον ἱστορίαν του διεξήγαγε μεγάλους ἀγῶνας, βασιζομένους εἰς τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως τῶν μελῶν του ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑλικὴν δύναμίν του, τὴν ὁποίαν τὰ μέλη διὰ τῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς των, ἔδιδον εἰς αὐτόν.

Εἶναι νομίζομεν, περιττὸν νὰ τονίσωμεν ποίαν σημασίαν ἔχει διὰ τὸν Σύλλογόν μας ἡ οἰκονομική του ἐπάρκεια.

Σκοπὸς τῆς παρούσης εἶναι νὰ καταστήσωμεν ἤδη γνωστὸν εἰς τὰ μέλη ὅτι, ἀφ' ἧς ἡ εἰσπραξις τῶν συνδρομῶν δὲν ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης ὡς ἄλλοτε, ὁ Σύλλογός μας ἐστερήθη ἱκανοῦ ποσοστοῦ εἰσοδημάτων του δυσχαιρενομένης οὕτω τῆς ἀπροσκόπτου λειτουργίας του.

'Επιθυμοῦνμεν ὅθεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τῶν μελῶν ἐπὶ τοῦ οὐσιώδους τούτου ζητήματος καὶ νὰ παρακελέσωμεν ὅπως μὴ παραλείπωσι νὰ καταβάλωσι τὴν μηνιαίαν εἰσφοράν των.

Εὐελπιστοῦντες ὅτι ἅπαντα τὰ μέλη θὰ ἐπιδείξουν κατανόησιν

Διατελοῦμεν

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

'Υπομιμνήσκομεν εἰς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε ἐξελθόντας τῆς Τραπέζης ἀπὸ τῆς 7ης 'Ιανουαρίου 1953 καὶ ἐφεξῆς, Συναδέλφους, ὅπως τὰς συνδρομάς των καταβάλωσιν εἰς τὸν Σύλλογον 'Υπαλλήλων 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, εἰς ὃν ἐξακολουθοῦσι νὰ εἶναι μέλη, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συλλόγου.

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εὔχεται εἰς τὰ μέλη αὐτῆς ὅπως διέλθωσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των τὰς 'Αγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα τῆς Μεγάλης αὐτῆς ἑορτῆς τῆς 'Αγάπης μὲ ὑγείαν καὶ χαράν.